

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصری، پلاک ۲۲ • تلفن:۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷

تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۰۹۳۸۵۲۲۱۰۱۶ • چاپ: مصمیم

شرق

روزنامه

یکشنبه ۲۰ مهر ۱۴۰۴ • ۱۹ ربیع‌الثانی ۱۴۴۷ • ۱۲ اکتبر ۲۰۲۵ • سال بیست‌ودوم • شماره ۵۲۲۶ • ۱۲ صفحه • اذان ظهر تهران ۱۱:۵۱ • اذان مغرب ۱۷:۵۱ • اذان صبح فردا ۴:۴۶ • طلوع آفتاب ۶:۰۹

www.sharghdaily.com

aparat:tasvirshargh

Telegram:SharghDaily

youtube:sharghdaily

twitter:sharghdaily

instagram:sharghdaily1

آیا دریاچه پرشده از نمک ارومیه دوباره با آب پرشدنی است؟

مهدی زارع

دریاچه کینرت آغاز کرده است. در بسیاری از نقاط جهان، بسترهای خشک دریاچه‌ها -که به عنوان دشت‌های نمکی، پلایا شناخته می‌شوند- به عنوان سوانح محیط‌زیستی که باید «احیا» شوند دیده نمی‌شوند، بلکه به عنوان منابع ارزشمندی از مواد معدنی در نظر گرفته می‌شوند. فرایند نمک‌زدایی در این زمینه صرفاً برای اهداف صنعتی با اقتصادی است، نه برای ایجاد مجدد یک اکوسیستم. در بولیوی، یکی از مشهورترین نمونه‌ها، این دشت نمکی وسیع، بزرگ‌ترین ذخیره لیتیم جهان است. شرکت‌ها آب نمک را از زیر پوسته نمک استخراج می‌کنند تا لیتیم، پتاسیم و سایر مواد معدنی را برداشت کنند. در دریاچه خشک سیرلز کالیفرنیا بیش از یک قرن است که بستر دریاچه سابق برای استخراج انواع مواد معدنی، از جمله بوراکس، پتاس و خاکستر سود، استفاده می‌شود.

رایج‌ترین و مؤثرترین روش برای احیای یک دریاچه خشک یا در حال کوچک‌شدن، پرداختن به علت اصلی آن است. کمبود جریان آب باید با رویکرد مدیریت و حفاظت از آب در حوزه آبخیز دریاچه اصلاح شود. دریای آرال قزاقستان که بخش جنوبی بزرگ‌تر آن تا حد زیادی از بین رفته، در بخش شمالی شاهد بهبودی نسبی درخو رتوجهی بوده است. سد کوکراال برای جدکردن دریای آرال شمالی از جنوبی ساخته شد و به آب رودخانه سیردریا اجازه داد در حوضه شمالی جمع شود. سطح آب افزایش و

شهرخوانی

تهران؛ شهری که هنوز خودش را باور نکرده است

نگاهی انتقادی به ضعف‌های برندینگ شهری و مدیریت شهری پایتخت

تصویر خود را در جهان تغییر دهند، تهران هنوز درگیر ناترازی‌ها و تصمیم‌های مقطعی است. آنچه غایب است، اراده‌ای جدی برای تحول است. اراده‌ای برای دیدن و پذیرفتن واقعیت‌ها، برای شنیدن نقدها و اصلاح مسیر. تا زمانی که شهرداری فقط در پی اداره روزمره شهر باشد، هیچ برندی شکل نمی‌گیرد، چراکه برند از باور و چشم‌انداز ساخته می‌شود، نه از بودجه و پروژه.

معماری فراموش‌شده: تهران امروز، شهری است با سیمان و بتن فراوان. اما بی‌چهره. معماری شهری آن بی‌هویت است، خیابان‌هایش یکدست نیست و نماها و پیاده‌روها دچار بی‌نظمی‌اند. کافی است چند متر در خیابان فرشته یا نیاوران راه برویم تا از حجم چاله‌ها، اختلاف سطح‌ها و آشفته‌گی بصری شگفت‌زده شویم. شهری که قرار است الگوی پایتخت‌های جهان اسلام باشد، نمی‌تواند حتی یک پیاده‌رو ایمن و زیبا برای شهروندش فراهم کند. این ضعف فقط فنی نیست؛ نشانه‌ای از بی‌توجهی به زیبایی، آرامش و شان شهروند است. **فرصت‌هایی که از دست می‌رود:** تهران پتانسیل‌های بسیاری دارد؛ از موقعیت جغرافیایی گرفته تا بناهای تاریخی، از برج آزادی تا برج میلاد. بااین‌حال، هیچ‌چک به برند تبدیل نشده‌اند. حتی برج میلاد که می‌توانست به نماد مدرن تهران بدل شود، گرفتار بوروکراسی و نگاه بسته مدیریتی شد. تولیدکنندگان محلی اجازه نداشتند از تصویر برج برای محصولات یادگاری استفاده کنند مگر با پرداخت هزینه‌های سنگین؛ درحالی‌که در شهرهای موفق، نهادهای شهری مردم را به تکثیر و گسترش نمادها تشویق می‌کنند. همین نگاه محدود باعث شده فرصت‌های فرهنگی و اقتصادی از دست برود. وقتی از نمادها و فضاهای عمومی حفاظت نمی‌شود، یا در بهترین حالت فقط برای نمایش رسمی به کار می‌روند، شهر در ذهن مردم «از آن دیکران» می‌شود نه «از آن ما».

مدیریت کوتانماتد، بحران بلندمدت: تهران با مشکلات مزمن زیست‌محیطی، ترافیکی و کالبدی روبه‌رو است؛ اما بخش بزرگی از این مشکلات ریشه در تصمیم‌های مقطعی دارد. شهر براساس

مehشید فرجی: تهران شهری است پر از صدا، حرکت و تصویر؛ اما هنوز صدای خودش را نمی‌شناسد و تصویر روشنی از خود ندارد. پایتختی با بیش از دو قرن تاریخ مدرن‌سازی، ولی بدون هویتی منسجم که بتواند در ذهن مردم یا در جهان، نامی مشخص از خود برجای گذارد. این خلأ نه به خاطر کمبود امکانات، بلکه بیشتر به دلیل نبود اراده و نگاه بلندمدت در مدیریت شهری است.

شهر بدون تعریف: نخستین ضعف، نبود تعریف است. تهران هنوز نمی‌داند می‌خواهد چه شهری باشد و چگونه شناخته شود. نه سندی بالادستی دارد که «هویت برند تهران» را تبیین کند و نه نهادی در شهرداری متولی این موضوع است. همان‌طور که یکی از کارشناسان اشاره کرده بود: «شهرداری مدیر برند ندارد، کنترل کیفیت ندارد؛ مثل کارخانه‌ای است که بدون مدیر کیفیت از کیفیت حرف می‌زند». این بی‌برنامگی باعث شده تهران در تبلیغات خود به تقلید روی آورد؛ گاهی شعار «تهران دوست‌داشتنی» روی بیلبورد‌ها و اتوبوس‌ها نقش می‌بندد ولی تجربه روزمره شهروندان چیز دیگری می‌گوید. نمی‌توان از شهری با ترافیک سنگین، آلودگی هوا و پیاده‌روهای ناایمن انتظار داشت با شعار به برند تبدیل شود.

فاصله از شهروندان: در نگاه بسیاری از مردم، شهرداری نهادی آمرانه است. لحن و رفتار سازمانی آن بیشتر دستوری است تا گفت‌وگومحور. درحالی‌که برند شهری از دل ارتباط زنده و صادقانه با مردم شکل می‌گیرد، نه از طریق دستور و تابلو. «شهرداری نزدیک‌ترین نهاد به شهروندان است»، اما هنوز در گفت‌وگو با آنان فاصله دارد.

وقتی شهروند احساس می‌کند در تصمیم‌ها نقشی ندارد، حس تعلقش از بین می‌رود. در چنین شرایطی، هر تبلیغ یا کمپین فرهنگی صرفاً ظاهرسازی است، نه ساختن معنا.

اراده‌ای که نیست: مدیریت شهری تهران سال‌هاست میان «داره‌کردن» و «ساختن» سرگردان است. بسیاری از طرح‌ها به صورت واکنشی اجرا می‌شوند؛ بدون چشم‌انداز بلندمدت. درحالی‌که شهرهایی مانند استانبول و دوبی توانسته‌اند با برنامه و اراده،

طنزخوانی

تولید سفیر-خواننده در کشور

آردین سیار سرج

از آنجایی که سفیر کره جنوبی در ایران کلیبی از خودش منتشر کرده و آهنگ «جان مریم» را خوانده، بررسی می‌کنیم که بقیه سفرا اگر بخواهند صفایی به سفارت دهند چه آهنگی می‌خوانند:

سفیر لیبی: اون روزا ما دلی داشتیم / واسه بردن جونی داشتیم / واسه مردن کسی بودیم کاری داشتیم...

سفیر ارمنستان: تو به تاک قد کشیده / پا گرفتی توی سینه‌ام / واسه پا گرفتن تو / عمریه که من زمینم سفیر قطر: ما که دعوا نداریم با کسی‌ام کار نداریم (دو بار)

سفیر اوگاندا: من پروفورر فتیله نزدیک این جزیره / شکست یهو قایقم اقدام تو قبيله سفیر عربستان: کش زیاده عین حاتمی / بالام از زمان حاتمی

سفیر فرانسه: ابرو به من کج نکن کج کلاه خان یارمه / خوشگلم و خوشگلم دل‌ها گرفتارمه

سفیر ترکیه: من همونم که به روز می‌خواستم دریا بشم / می‌خواستم بزرگ‌ترین دریای دنیا بشم سفیر چین: برگ‌ریزونای پاییز کی چشم به رات نشسته / از جلو یات جمع می‌کنه برگای زرد و خسته سفیر عمان: نامه‌تو دادی به من / خوندمش یواشکی / خوندمش هزار دفعه / سوزوندمش یواشکی سفیر ونزولا: خیلی اوضاع خیطه / سپردیم به خدا دیگه

سفیر روسیه: تو مه یاری / سردمداری / مرد نبردی / پهلون مردی / عشق جنگی / شلوار پلنگی سفیر ژاپن: تو ندیدی چه غریبه جزیره / به خاک توی آب اسیره / همیشه تو هراس مرگه / که روزی زیر آب نمیره

سفیر تایلند: با من یگو از عشق ای آخرین معشوق / که برای رسوایی دنبال بهونه‌م

سفیر کوبا: خمیازه‌های بسیار / سیگار پشت سیگار / شب گوشه‌ای به ناچار / سیگار پشت سیگار سفیر هلند: دشت‌هایی چه فراخ / کوهه‌هایی چه بلند / در گلستانه چه بوی علفی می‌آمد

سفیر آلمان [شعر کودک]: بین چقدر تمیزم / پیش همه عزیزم / دستامو صابون زدم / مسواک به دندون زدم / رو موج، سواری می‌کنم / برون سیاری می‌کنم / خودم عقب می‌شینم / همش اکلیل (استخراج می‌کنم)

هنرخوانی

علیه هوش مصنوعی

«جیم لی»، مدیر ارشد هنری دی‌سی کامیکس، در کامیک‌کان نیویورک اعلام کرد این انتشارات در آینده از آثار تولیدشده با هوش مصنوعی حمایت نخواهد کرد. او در یک سخنرانی پرشور تأکید می‌کند که دی‌سی به خلاقیت انسانی بها خواهد داد.

لی گفت: «دی‌سی کامیکس از داستان‌سرایی و تصویرگری تولیدشده با هوش مصنوعی حمایت نخواهد کرد. نه حالا، نه هیچ‌وقت تا زمانی که من مسئولیت دارم. چون کاری که ما می‌کنیم، ریشه در انسانیت ما دارد؛ آن ارتباط شکننده و زیبا میان تخیل و احساس که رسانه ما را به جلو می‌راند.آثاری که دنیای ما را زنده می‌کند. این ذهن ناکامل، مخاطره هنری و حرکاتی که با دست طراحی می‌شود است که هیچ الگوریتمی نمی‌تواند از آن تقلید کند. وقتی طراحی می‌کنم، دچار خطا می‌شوم، خطاهای بسیار، اما هدف همین است. لکه‌ها، خطوط زمخت، تردی‌ها، اثر هنری من این است. هوش مصنوعی روایت‌پردازی نمی‌کند. حس ندارد. هنر خلق نمی‌کند. انبوه‌سازی می‌کند.» لی می‌گوید در سال ۲۰۳۵ نمی‌خواهد فقط صدمین سالگرد دی‌سی را جشن بگیرد؛ «می‌خواهم به گذشته نگاه کنیم و بگوییم در این ۱۰ سال اخیر بنیان صد سال آینده را گذاشتیم».

علم‌خوانی

کشف یک ماهی و نام‌گذاری به نام خلیج فارس

Sillago persica گونه جدیدی از ماهیان است که کشف و ثبت جهانی شده و به نام خلیج فارس اسم‌گذاری شد.

تیم تحقیقاتی دانشگاه تربیت مدرس موفق به کشف، نام‌گذاری و ثبت جهانی گونه‌ای جدید از ماهیان متعلق به خانواده Sillaginidae از آب‌های خلیج فارس شدند. نام این گونه به افتخار محل کشف آن از سواحل خلیج همیشه فارس (Type locality)، به نام persica در بانک داده‌های علوم جانوری (ZooBank) ثبت جهانی شد. این گونه که پیش از این در یک گروه هم‌تافت قرار داشت، با انجام آزمایش‌های دقیق ریخت‌سنجی هندسی بر روی استخوان‌های سنگ‌ریزه شنوایی (Otoliths) و فرم بدن، بررسی ضنائم کیسه شنا و تحلیل نتایج توالی‌یابی ژنتیکی با استفاده از مدل‌های محدوده‌گونه، کشف و توصیف شد.

این دستاورد بین‌المللی در نشریه معتبر Zookeys منتشر شده و نمونه هلو‌تایپ در کلکسیون جانوران آثزی دانشگاه تربیت مدرس با کد دسترسی (TAC1245F) نگهداری می‌شود. کشف و توصیف این گونه توسط یک تیم تحقیقاتی ایرانی به سرپرستی دکتر محمد صادق علوی یگانه، دانشیار گروه زیست‌شناسی دریا از دانشگاه تربیت مدرس و همکاری دکتر هاشم خندان بارانی، از پژوهشکده تالاب بین‌المللی هامون (فارغ‌التحصیل مقطع دکتری زیست‌شناسی دریا از دانشگاه تربیت مدرس) و دکتر مهدی قنبری فردی، دانشیار گروه زیست‌شناسی از دانشگاه سیستان‌وبلوچستان، انجام شده است.

کودک‌خوانی

سرپرستی موقت یک کودک تا چند سال امکان‌پذیر است؟

ایلنا: «حمیدرضا الوند»، سرپرست دفتر مراقبت و توانمندسازی کودکان و نوجوانان سازمان بهزیستی کشور، با بیان اینکه سرپرستی موقت می‌تواند برای مدت‌زمان طولانی‌تری، مثلاً پنج، ۱۰ یا ۱۵ سال ادامه پیدا کند، گفت: مشروط به اینکه نظارت کارشناسان سازمان بهزیستی بر این رابطه وجود داشته باشد و شرایط امن و مناسبی برای کودک و خانواده فراهم باشد.

الوند با اشاره به اینکه سرپرستی موقت می‌تواند تا آخر عمر ادامه یابد، گفت: مشروط به اینکه شرایط لازم برای نگهداری از کودک حفظ شود، در مدل‌های دیگر مانند خانواده میزبانی، خانواده‌ها می‌توانند به‌طور موقت از کودکان حمایت کنند. به‌ویژه در شرایط خاصی مانند جنگ یا زلزله.

این مقام بهزیستی در ادامه گفت: در این حالت، خانواده‌ها می‌توانند کودکان را به مدت معین و در شرایط بحرانی، مانند زلزله بم در سال ۸۱، پذیرش کنند و این پذیرش به‌طور موقت و با هدف تأمین نیازهای فوری کودکان انجام می‌شود. این مدل به خانواده‌ها اجازه می‌دهد در مواقع ضروری به کودکان کمک کنند، بدون اینکه نیاز به طی‌کردن مراحل قانونی فرزندخواندگی باشد.

او افزود: بسیاری از افراد با روحیه انسان‌دوستانه ممکن است تمایل داشته باشند کودکان را در خانواده خود بپذیرند، حتی اگر خودشان فرزندان دیگری داشته باشند. این نوع اقدامات، نوع دوستی و همدلی جامعه را نشان می‌دهد و می‌تواند در شرایط بحرانی کمک مؤثری باشد. با این حال، لازم به ذکر است که این مدل‌ها دارای ساز و کار قانونی خاصی هستند و معمولاً به نظر کارشناسان و سازمان‌های مربوطه نیاز دارند.

الوند اظهار کرد: طرح «خانواده میزبانی» که توسط وزیر محترم دادگستری ابلاغ شده، به‌منظور ایجاد یک گام انسان‌دوستانه برای حمایت از کودکان در شرایط بحرانی طراحی شده است. در این طرح، خانواده‌هایی که تمایل دارند کودکان را به‌طور موقت بپذیرند، ملزم به گذراندن دوره‌های آموزشی خاصی هستند.

به گفته الوند، زمانی که کودک به خانواده میزبان سپرده می‌شود، تیم مددکاری و تعلیم و تربیت با خانواده میزبان همکاری می‌کند تا اطمینان حاصل شود کودک در محیطی امن و حمایتی قرار دارد. در صورت نیاز، کودک می‌تواند دوباره به خانواده میزبان بازگردد، حتی اگر برای مدتی از آنجا جدا شده باشد.

شوری کاهش یافته و صنعت ماهیگیری دوباره برقرار شده است. بنابراین نمک‌زدایی مستقیم بستر دریاچه خشک‌شده، یک راه‌حل شناخته‌شده یا عملی برای احیای محیط زیست نیست.

البته دریاچه ارومیه در طول تاریخ زمین‌شناسی خود چرخه‌های متعددی از خشک‌شدن و پرشدن را تجربه کرده است. این یک فرایند طبیعی برای بسیاری از دریاچه‌های انتهایی یا «درون‌ریز» است که خروجی ندارند و سطح آب آنها به تغییرات اقلیمی بسیار حساس است. در دوره‌های پلیستوسن پسین (آخرین عصر یخبندان ۱۱۵ هزار سال قبل تا ۱۱ هزارو ۷۰۰ سال قبل) و هولوسن (حدود ۱۱ هزارو ۷۰۰ سال قبل تاکنون)، مطالعات دیرینه‌اقلیمی براساس هسته‌های رسوبی از بستر دریاچه، دوره‌های قابل توجه متعددی از نوسانات سطح آب را نشان می‌دهد. این چرخه‌ها با تغییر بین دوره‌های اقلیمی مرطوب‌تر و خشک‌تر در منطقه مرتبط هستند.

مطالعات، دوره‌هایی از سطح پایین آب و حتی خشک‌شدن کامل را در فواصل زمانی خاص، مانند پنج‌هزارو ۶۰۰ تا چهارهزارو ۱۰۰ سال پیش ثبت کرده‌اند. برعکس، دوره‌هایی از سطح بالای دریاچه نیز وجود داشته است. این چرخه‌ها در درجه اول با تغییرات طبیعی اقلیمی و تغییرات در بارندگی و دما هدایت می‌شوند.

کاهش اخیر و مستند دریاچه ارومیه از اواسط دهه ۱۳۷۰ شمسی متفاوت از این‌چرخه‌های طبیعی تاریخی است. درحالی‌که تغییرات اقلیمی و خشک‌سالی نقش داشته‌اند، علت اصلی این بحران فعلی به‌طور گسترده به مداخله انسانی مربوط است. ساخت سدهای متعدد بر روی رودخانه‌هایی که دریاچه را تغذیه می‌کنند، جریان آب را به طرز چشمگیری کاهش داد. این خشک‌شدن اخیر آن‌قدر سریع و شدید بوده است که از آن به عنوان یک «رویداد زمین‌شناختی آتی» یاد می‌شود و یک فاجعه بزرگ محیط‌زیستی و بهداشت عمومی است.

سود کوتاه‌مدت توسعه یافته است. رودخانه‌هایی که می‌توانستند به محورهای گردشگری و تفریحی تبدیل شوند، پوشانده و به مراکز خرید فروخته شده‌اند. چنین رفتارهایی فقط کالبد شهر را تخریب نمی‌کند؛ اعتماد عمومی را هم فرسوده می‌کند. وقتی مردم می‌بینند فضاهای عمومی‌شان به سود شخصی تبدیل می‌شود، احساس می‌کنند شهرشان به آنان تعلق ندارد و شهری که شهروندش احساس تعلق ندارد، هرگز به برند تبدیل نمی‌شود.

قانون، نظم و فرهنگ شهری: یکی دیگر از ضعف‌های تهران، نبود نظم و نظام شهری است؛ از پارک دوبله تا تخلفات ساختمانی، از بی‌نظمی در تبلیغات تا ضعف آموزش رانندگی؛ همه اینها چهره پایتخت را نازیبا کرده‌اند. مقایسه با شهرهایی همچون پاریس، لندن یا حتی مکزیکوسیتی نشان می‌دهد تفاوت اصلی در اراده برای قانون‌مداری است. پاریس با وجود جمعیت زیاد، نظم خود را حفظ کرده و اجازه نداده ساخت‌وساز بی‌قاعده چهره تاریخی شهر را از بین ببرد؛ درحالی‌که در تهران، برج‌ها در کوچه‌های شش‌متری سرر بر می‌آورند و فشار بر زیرساخت‌ها هر روز بیشتر می‌شود.

شهر بی هویت: بزرگ‌ترین درد تهران شاید همین باشد: نبود هویت. اگر چشمان‌مان را باز کنیم و از پنجره شهری به شهر دیگر منتقل شویم، شاید نتوانیم تشخیص دهیم کجا هستیم. در تهران، نشانی از خود شهر باقی نمانده است؛ نه در معماری‌اش، نه در مبلمان شهری و نه در نشانه‌های فرهنگی‌اش. شهرهای دیگر جهان تلاش کرده‌اند امتزایی برای خود بسازند؛ از طراحی خاص ساختمان‌ها تا رنگ، موسیقی، غذا یا حتی لحن رفتار مردم. تهران در این میان هنوز امضا ندارد.

آغاز از شنیدن: با همه این انتقاده‌ها، هنوز می‌توان امیدوار بود. امید از جایی آغاز می‌شود که مدیران شهری صدای منتقدان را بشنوند. گفت‌وگو با متخصصان مستقل، پذیرش نقد و بازنگری در برنامه‌های تهران از این بن‌بست بیرون بیاورد. شهر نیاز به اراده‌ای تازه دارد؛ اراده‌ای برای دیدن و باورکردن. تا زمانی که تهران خود را باور نکند، هیچ‌کس در جهان آن را باور نخواهد کرد.

روز

۳۵ سال

مهر: وحید وحیدیان، عضو هیئت‌علمی دانشگاه علوم پزشکی مشهد، با اشاره به عمل ۹۰دقیقه‌ای که به‌تازگی انجام شده، گفته: پزشکان بیمارستان شهید هاشمی‌نژاد، توانستند چنین مومیایی‌شده‌ای را که بیش از ۳۵ سال در بدن مادر ۷۱ساله اهل یکی از روستاهای شهرستان بیرجند باقی مانده بود، با موفقیت خارج کنند. پزشکان حین عمل دریافتند توده حجیم مشاهده‌شده در رحم در واقع جنین مومیایی‌شده‌ای است.

روز

۲۵۵۰ مگاوات

وزیر نیرو با اشاره ظرفیت تولید دو هزارو ۵۵۰ مگاواتی برق و سهم هر بخش در این میزان، گفته: بیش از دو هزارو ۳۰ مگاوات از این ظرفیت متعلق به انرژی خورشیدی، حدود ۳۷۰ مگاوات مربوط به انرژی باد، ۱۰۰ مگاوات برق‌آبی کوچک و ۳۷۲ مگاوات شامل توربین‌های انبساطی و نیروگاه‌های زیست‌توده و بیوگاز است. ظرفیت تولید برق تجدیدپذیر کشور اکنون به بیش از دو هزارو ۵۵۰ مگاوات رسیده است.

روز

۱۲۰۰ میلیارد تومان

ایستاد: ششمین فیلم دفاع مقدسی امسال در حالی از سه روز قبل اکران شده که سهم این فیلم‌ها از فروش ۱۲۰۰ میلیارد تومانی سینما در سال ۱۴۰۴، فقط حدود ۲۶ میلیارد تومان است. در حال حاضر سینمای کشور از ابتدای سال میزبان بیش از ۱۵ میلیون نفر تماشاگر بوده و به فروش هزارو ۲۰۰ میلیارد تومان رسیده است. البته فیلم «سینما متروبل» مضمونی متفاوت از چنین فیلم‌ها دارد.